

Základy programování shaderů v OpenGL část 1 – program

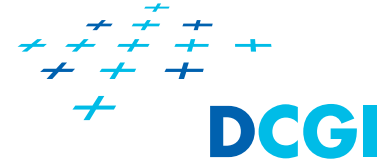
Petr Felkel, Jaroslav Sloup

Katedra počítačové grafiky a interakce, ČVUT FEL
místnost KN:E-413 (Karlovo náměstí, budova E)

E-mail: felkel@fel.cvut.cz

S použitím materiálů Vlastimila Havrana

Obsah přednášky

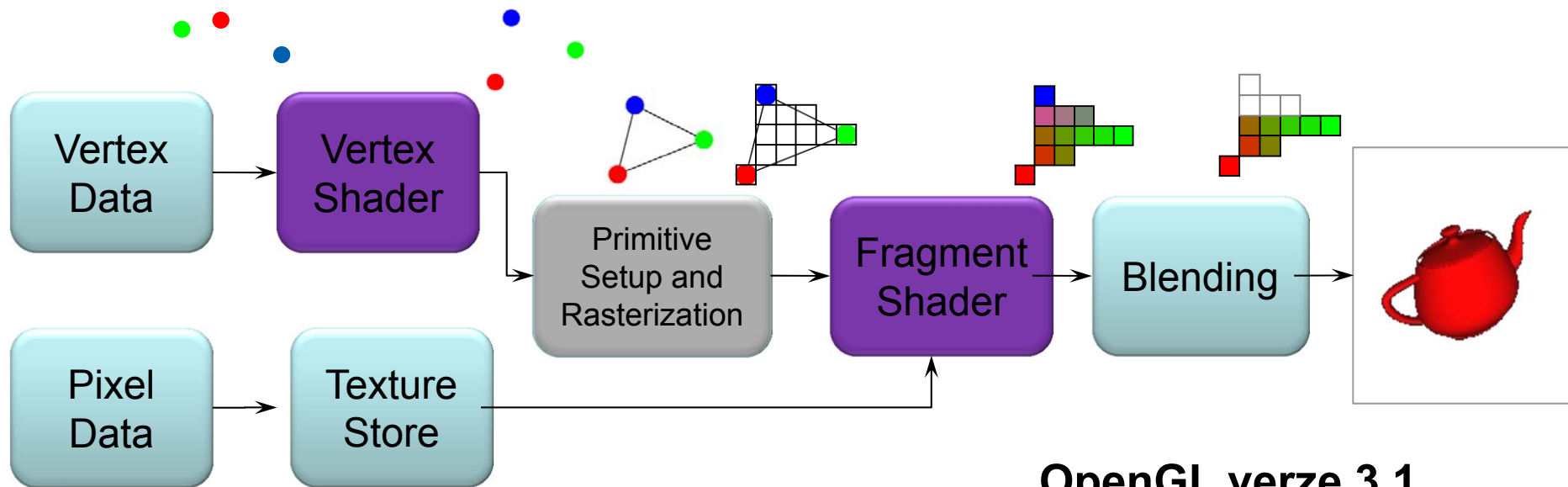
Dnes

- Tok dat v OpenGL se shadery
- Překlad a sestavení programu
- Struktura programu typu shader

Příště

- Předávání dat a parametrů do programu typu shader
- Příklady zdrojových kódů pro shadery

Hrubé schéma OpenGL se shadery

OpenGL verze 3.1

Každá aplikace definuje dva programy (tzv. shadery):

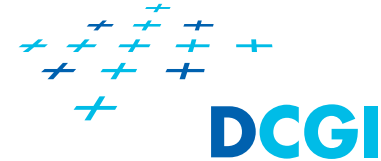
- **vertex shader (VS)**

program zapsaný v jazyku GLSL zpracovává každý vrchol

- **fragment shader (FS)**

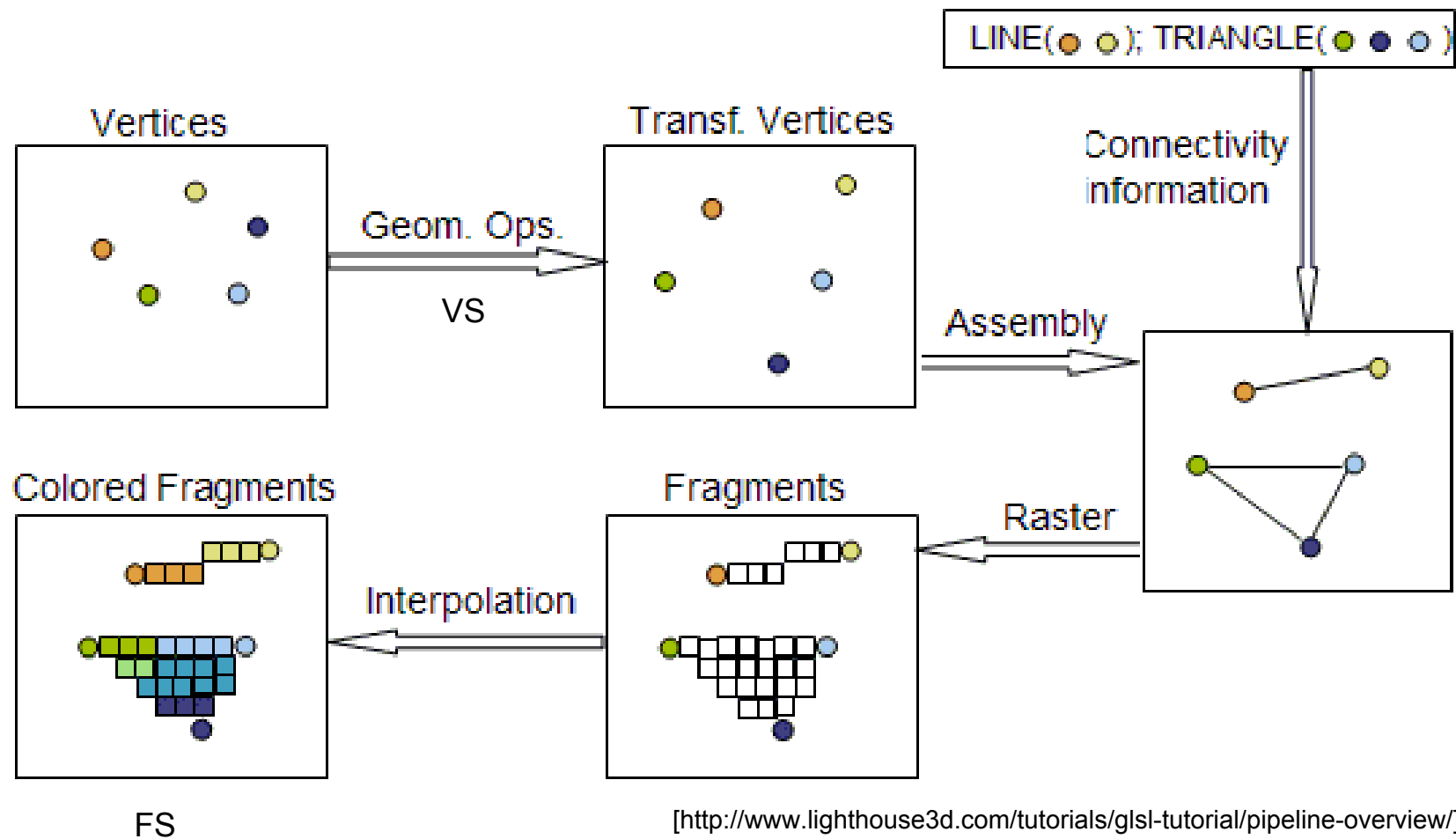
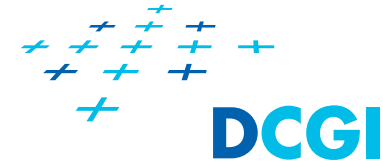
program zapsaný v GLSL zpracovává tzv. fragment

Shadery kontra OpenGL

- **Shadery** jsou základem moderního programování grafiky
- Jsou to programy, které plně běží na grafické kartě GPU
- OpenGL na CPU „jen organizuje data a shadery“
- Shadery pracují paralelně – SIMD
(*single instruction multiple data*)
 - VS po vrcholech
 - FS po fragmentech
- **Fragment** = kandidát na zobrazený pixel
 - Zda bude nakonec zobrazen rozhodne další část zobrazovacího řetězce
 - Obecně nese více informací, než jen zobrazenou barvu (hloubku, průhlednost, ...)

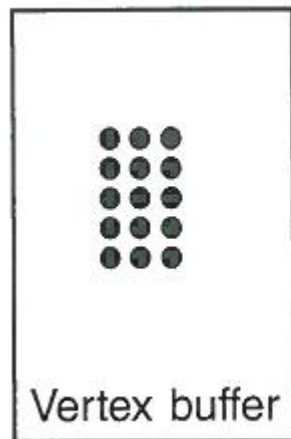
Princip „zpracování primitiv na pixely“

Tok dat v OpenGL

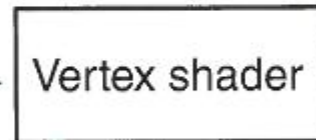
OpenGL okopíruje
blok dat na GPU
(blok trojúhelníků)

Vertex buffer

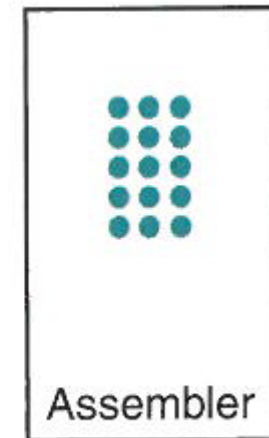
Attributes

Uniform variables

Pro každý vrchol
se spustí jeden
Vertex shader

gl_Position
Varying variables

Assembler

[Gortler]

Příkaz draw vykreslí
trojice vrcholů
(souřadnice a
atributy)

VS obdrží souřadnice a
atributy vrcholu
+
Uniformní proměnné
(společné více primitivům)

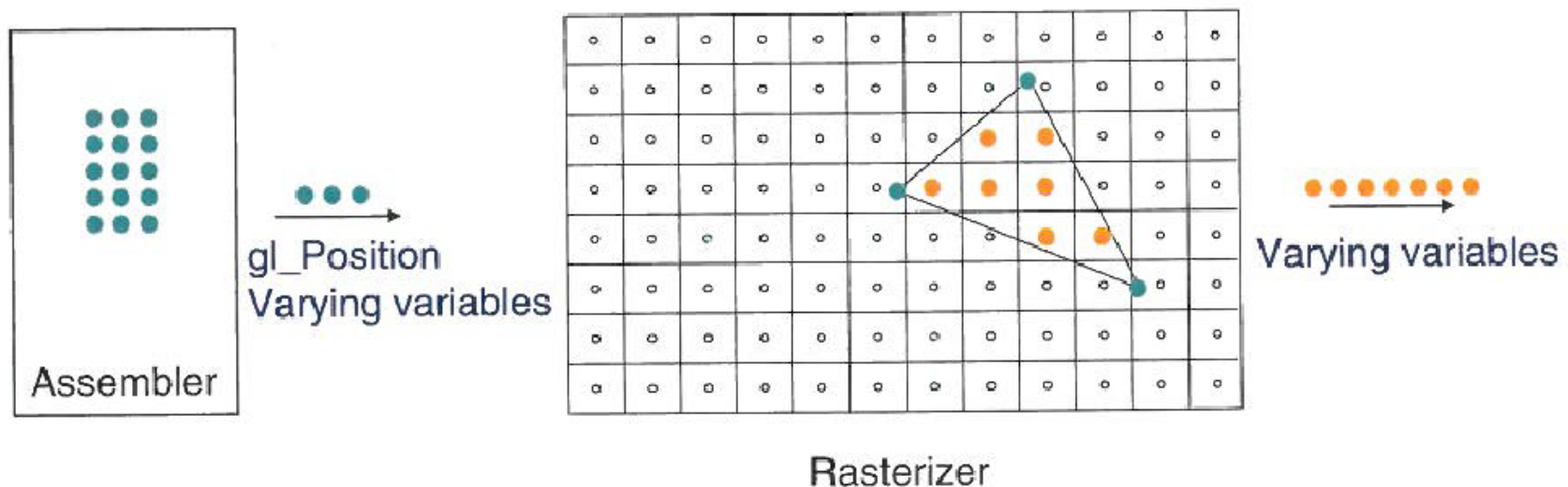
VS vypočítá
normalizovanou
2D pozici vrcholu v okně
 $(-1,-1) - (1,1)$
+
další proměnné
měnící se v ploše
trojúhelníka

Blok **primitive assembler**
poskládá zpět trojice
vrcholů (trojúhelníky)

Tok dat v OpenGL

[Gortler]

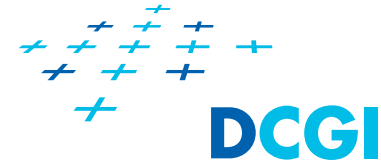

Blok **primitive assembler**
předá trojice vrcholů
(trojúhelníky) rasterizátoru

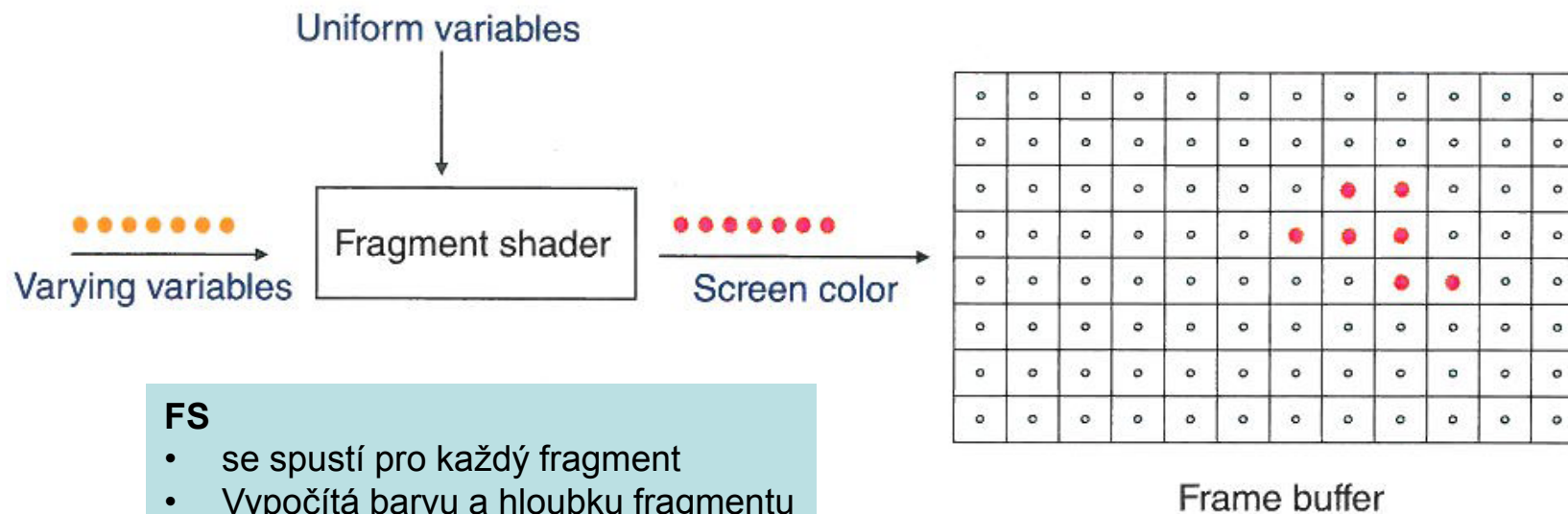
Rasterizer

- Vygeneruje fragmenty trojúhelníka
- Dále odešle pozici fragmentu a
- Interpolované hodnoty proměnných (varying) ve vrcholech

Tok dat v OpenGL

[Gortler]

FS

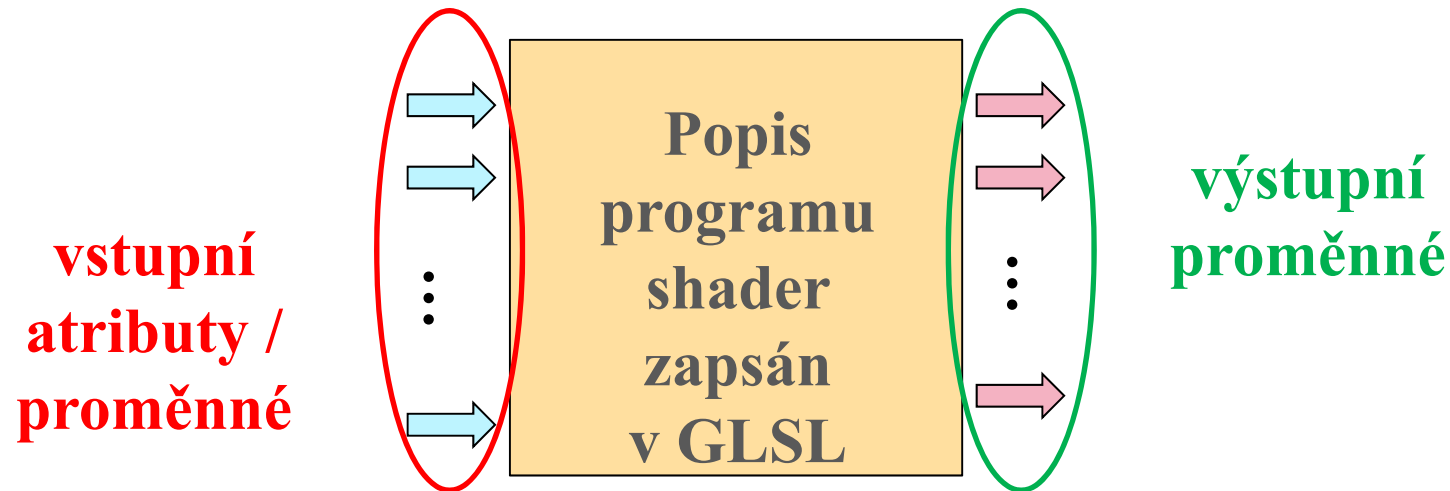
- se spustí pro každý fragment
- Vypočítá barvu a hloubku fragmentu
- Odešle je do grafické paměti

Fragment se stane **pixelem** na obrazovce,
pokud projde testy
(výstřižek, šablona, alfa, hloubka)

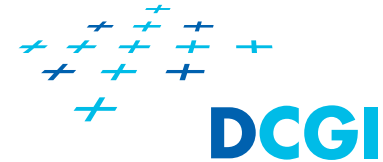
Shadery

- **shader** je program, který běží na grafické kartě (GPU) jako součást zobrazovacího řetězce OpenGL
- OpenGL používá jazyk podobný jazyku C, který se jmenuje angl. **OpenGL Shading Language (GLSL)**

Shadery (typické úlohy)

vertex shader (VS) – pracuje na úrovni **vrcholů**

- transformace vrcholu
- transformace a normalizace normály
- transformace souřadnic pro textury případně i jejich generování
- stínování metodou per-vertex
(výpočet barvy ve vrcholu, která se následně interpoluje - Gouraud)
- změna atributů asociovaných s vrcholy

fragment shader (fs)– pracuje na úrovni **fragmentů**

- přístup k textuře a další zpracování textury
- mlha, míchání barev, sčítání barev, stínování metodou per-pixel
(výpočet barvy v každém fragmentu)
- operace na interpolovanými hodnotami

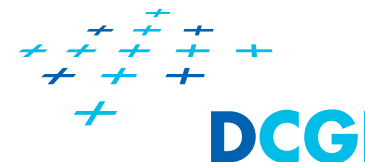
Moderní programování v OpenGL

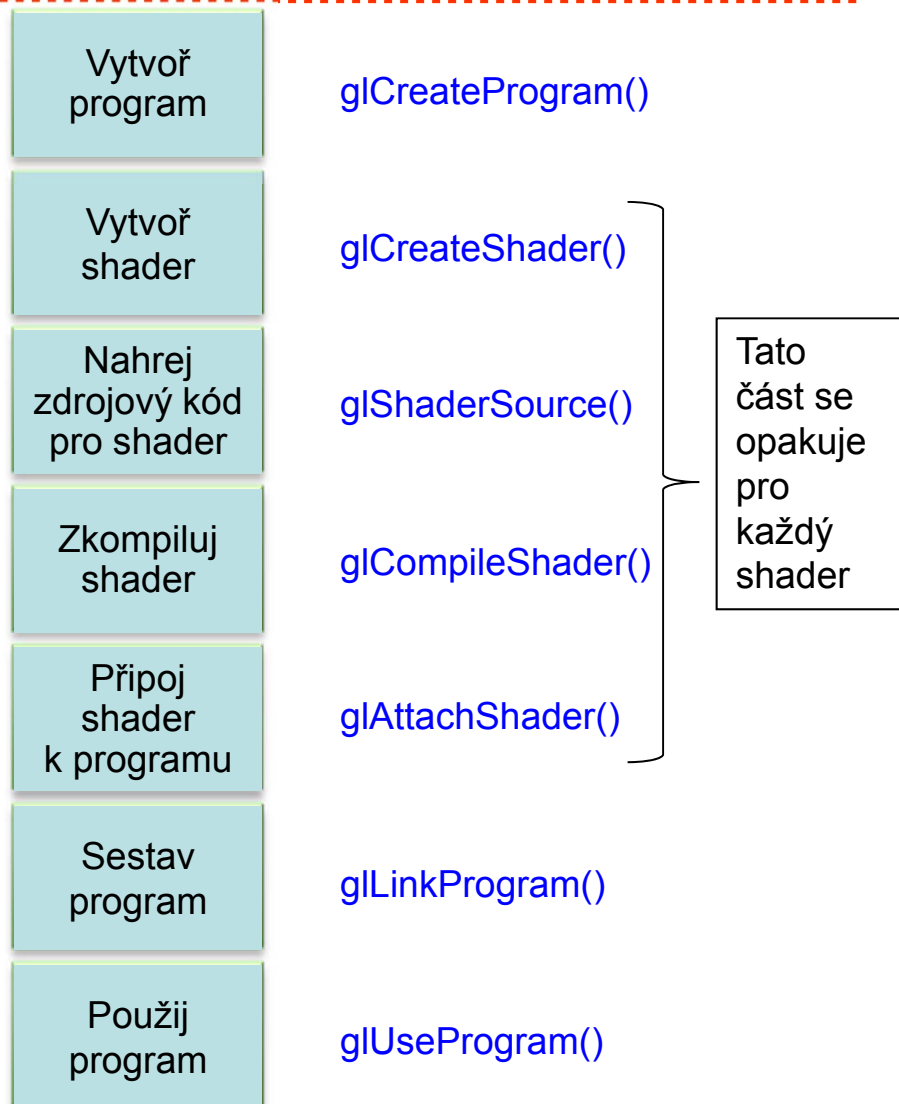
Moderní programy v OpenGL v zásadě provádějí pouze tyto čtyři kroky:

1. Vytvoř všechny programy typu „shader“ (ty běží na GPU)
2. Vytvoř „buffer objects“ a nahraj do nich data
3. Propoj data a proměnné v programech typu „shader“
4. Spust' vykreslování, obrázek je vypočítán a zobrazen.

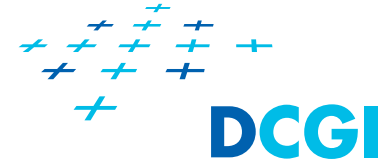
Programy s použitím shaderu v OpenGL

- Před použitím musí být shadery přeloženy a sestaveny
- Překládá se až za běhu aplikace na konkrétním HW
- OpenGL má proto příkazy pro kompilátor a linker programu
- Každý program musí obsahovat:
 - vertex shader
 - fragment shader
 - (případně další shader)

Zápis programu typu shader – dvě možnosti

Tělo shaderu

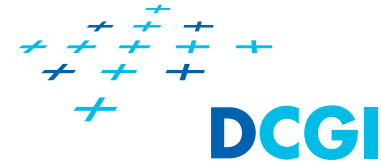
- je typicky uloženo ve zvláštních souborech
 - vertex shader přípona *.vert*, *.vs*, ...
 - fragment shader *.frag*, *.fs*, ...
- lze jej vytvářet i přímo v kódu jazyka C z textových řetězců.

Práce se shadery v kódu aplikace

- I. Kroky při překladu shaderů:
 1. Vytvoř objekt typu shader (*shader object*)
 2. Předej mu zdrojový kód programu (formou textového řetězce nebo pole řetězců)
 3. Přelož zdrojový kód shaderu uvnitř objektu typu shader (*compile*)
 4. Zkontroluj výsledek (*status*) překladu
- II. Kroky při sestavení programu (*vertex a fragment shader*)
 5. Vytvoř objekt programu
 6. Připoj objekty shaderů k objektu programu
 7. Sestav program (*link*)
 8. Zkontroluj status sestaveného programu
- III. Použití programu v aplikaci

I. Překlad programu typu shader

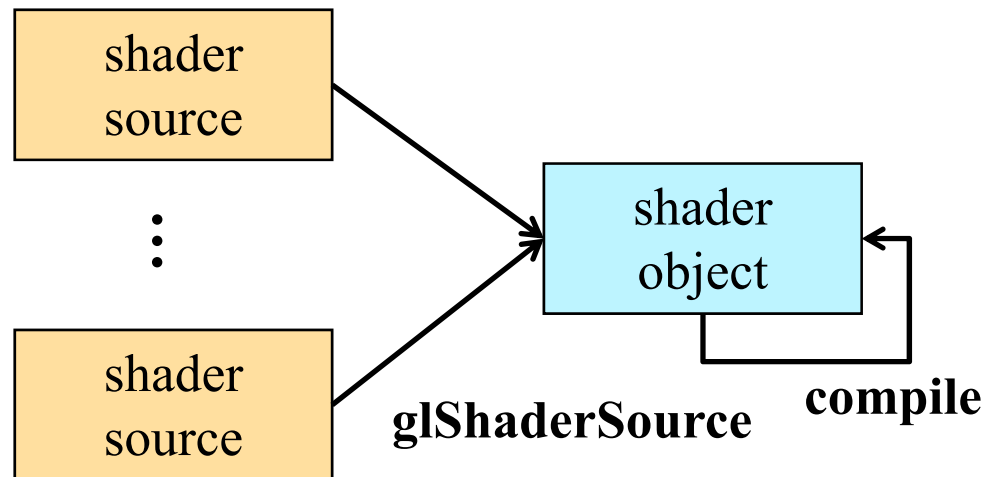

I. Kroky při překladu shaderů:

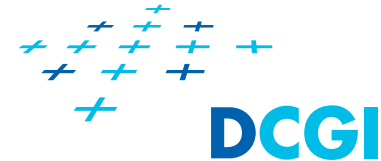
1. Vytvoř objekt typu shader (*shader object*)
2. Předej mu zdrojový kód programu (formou textového řetězce nebo pole řetězců)
3. Přelož zdrojový kód shaderu uvnitř objektu typu shader
4. Zkontroluj výsledek (*status*) překladu

Příklad zdrojového programu pro vertex shader

```
#version 400
in vec3 VertexPosition;
in vec3 VertexColor;
out vec3 Color;
void main() {
    Color = VertexColor;
    gl_Position = vec4(VertexPosition, 1.0);
}
```


1. Vytvoření objekt typu shader

Jméno shaderu = kladná hodnota odkazující na vytvořený *shader objekt*

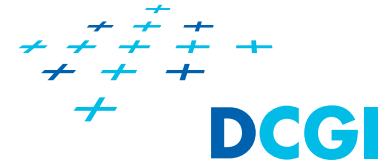
Typ vytvářeného shaderu
GL_VERTEX_SHADER nebo
GL_FRAGMENT_SHADER

```
GLuint vertShader = glCreateShader( GL_VERTEX_SHADER );  
  
if ( vertShader == 0 ) { // check for error  
    fprintf(stderr, "Error creating vertex shader.\n");  
    exit(1);  
}
```

Objekt shaderu udržuje zdrojový kód a přeložený shader.

- Po sestavení programu (*link*) lze objekt shaderu smazat
- Odkazujeme na něj jménem (kladná celočíselná hodnota)

2. Nahrání zdrojového kódu

Funkce sloužící k nahrání textů
zdrojového kódu shaderu z externího
souboru

```
const GLchar * shaderCode = loadShaderAsString("basic.vert");  
const GLchar* codeArray[] = {shaderCode};  
glShaderSource( vertShader, 1, codeArray, NULL );
```

Jméno objektu
shader

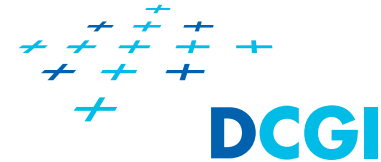
Počet řetězců
zdrojových kódů

Pole ukazatelů na
řetězce → zdrojový
text shaderu lze
poskládat z více částí

Pole hodnot Glint → délky
jednotlivých řetězců
zdrojových kódů (NULL
indikuje, že řetězce jsou
ukončeny nulovým znakem
0x00)

PGR

2. Nahrání zdrojového kódu

Funkce sloužící k nahrání textů
zdrojového kódu shaderu z externího
souboru

```
const GLchar * shaderCode = loadShaderAsString("basic.vert");  
  
glShaderSource( vertShader, 1, &shaderCode, NULL );
```

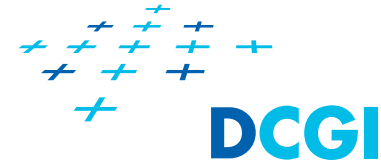
Jméno objektu
shader

Počet řetězců
zdrojových kódů

Reference na
odkaz na řetězec
(celý program
je v jediném
řetězci)

NULL indikuje, že jediný
řetězec je ukončen nulovým
znakem 0x00

3. – 4. Překlad a kontrola správnosti


```
glCompileShader(vertShader);  
GLint result;  
glGetShaderiv(vertShader, GL_COMPILE_STATUS, &result);  
if (result == GL_FALSE) {  
    fprintf( stderr, "Vertex shader compilation failed!\n" )  
    GLint logLen;  
    glGetShaderiv(vertShader, GL_INFO_LOG_LENGTH, &logLen );  
    if ( logLen > 0 ) {  
        char * log = (char *)malloc(logLen);  
        GLsizei written;  
        glGetShaderInfoLog(vertShader, logLen, &written, log);  
        fprintf(stderr, "Shader log:\n%s", log);  
        free(log);  
    }  
}
```

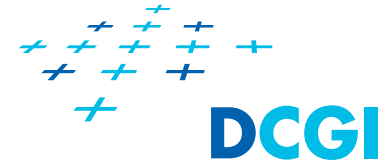
Překlad zdrojového kódu
v objektu shaderu

Dotaz na výsledek
překlada

Dotaz na délku chybové
zprávy o překlada

Získání textové zprávy
o chybě

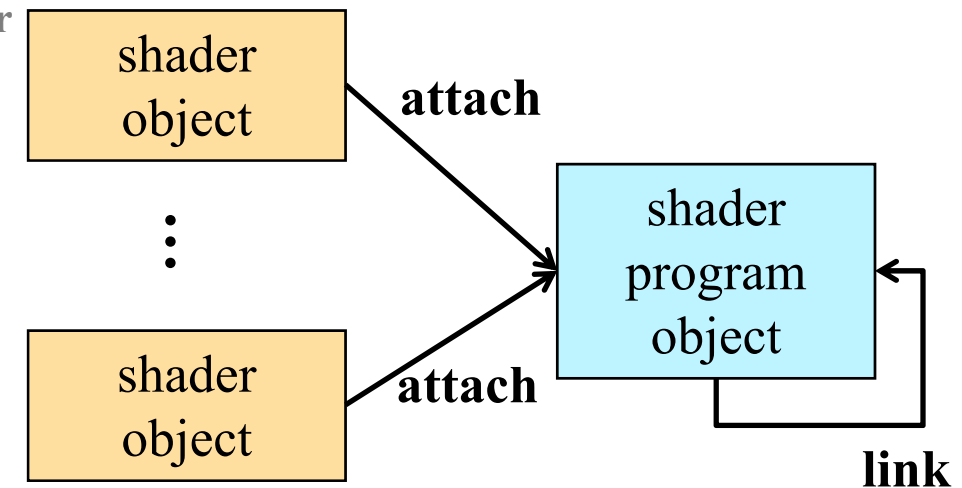
II. Sestavení objektu typu program se shadery

- Přeložené shadery musí být sestaveny do **shader programu** (*vertex + fragment shader*)
- Kroky k sestavení shader programu:
 5. Vytvoř objekt programu
 6. Připoj shadery k objektu typu program (attach)
 7. Sestav program (link)
 8. Zkontroluj výsledek sestavování programu

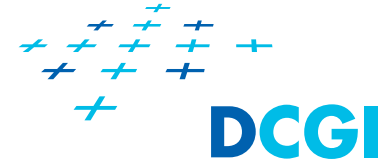
Příklad zdrojového programu fragment shader

```
#version 400
in vec3 Color;
out vec4 FragColor;
void main() {
    FragColor = vec4(Color, 1.0);
}
```


PGR

5. Vytvoř objekt typu program

Nenulová hodnota k identifikaci
vytvořeného program objektu

Vytvoř prázdný
objekt programu

```
GLuint programHandle = glCreateProgram();  
if (programHandle == 0) {// check for error  
    fprintf(stderr, "Error creating program object.\n");  
    exit(1);  
}
```

Objekt typu program v OpenGL obsahuje kód všech shaderů použitých v programu (*alespoň vertex + fragment shader*).

6-7. Připoj shader k objektu typu program

Připoj vertex shader k programu

Připoj fragment shader k programu

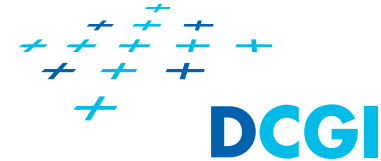
```
glAttachShader(programHandle, vertShader);  
glAttachShader(programHandle, fragShader);  
  
glLinkProgram(programHandle);
```

Sestav spustitelný program „typu .gpuexe“, který běží na dvou komponentách GPU:

- programovatelný vertex processor (*je-li shader objekt typu `GL_VERTEX_SHADER` připojen k programu*)
- programovatelný fragment processor (*je-li shader objekt typu `GL_FRAGMENT_SHADER` připojen k programu*)

PGR

8. Zkontroluj stav sestaveného programu

Příklad části programu v C++

```
GLint status;  
glGetProgramiv(programHandle, GL_LINK_STATUS, &status);  
if (status == GL_FALSE) {  
    fprintf(stderr, "Failed to link shader program!\n" );  
    GLint logLen;  
    glGetProgramiv(programHandle, GL_INFO_LOG_LENGTH, &logLen);  
    if ( logLen > 0 ) {  
        char * log = (char *)malloc(logLen);  
        GLsizei written;  
        glGetProgramInfoLog(programHandle, logLen, &written, log);  
        fprintf(stderr, "Program log: \n%s", log);  
        free(log);  
    }  
}
```

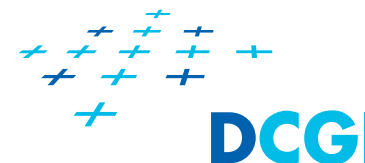
Zkontroluj zda sestavení proběhlo v pořádku

Dotaz na délku chyb. zprávy o sestavení

Získej textové zprávy o chybě sestavení programu a vypiš je

PGR

III. Nahraj program do zobrazovacího řetězce OpenGL


```
if (status == GL_FALSE) {  
}  
else {  
    glUseProgram(programHandle);  
}
```

Instaluj program s
připojenými shadery do
zobrazovacího řetězce
na GPU

Příklad části programu v C++

Jméno objektu programu, který se nyní bude provádět v
zobrazovacím řetězci → program je připraven pro spuštění a
zobrazování obrazu na výstup

Objektů typu program lze vytvořit několik a poté mezi nimi přepínat s použitím příkazu `glUseProgram()` v rámci běhu jednoho programu. Programy přitom mohou mít připojené stejné shadery

Struktura zdrojového kódu shaderu

Verze GLSL (zde 4.0)

Příklad zdrojového programu pro **vertex shader**:

vstupní
atributy/proměnné
shaderu

výstupní proměnné
shaderu

Funkce main(), která
je spouštěna pro
každý vrchol nebo
fragment

```
#version 400

in vec3 VertexPosition;
in vec3 VertexColor;

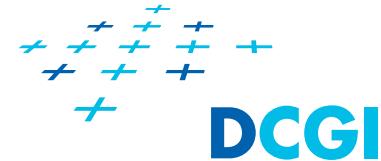
out vec3 Color;

void main() {
    Color = VertexColor;
    gl_Position = vec4(VertexPosition, 1.0);
}
```

Vestavěná výstupní
proměnná (prefix gl_)

PGR

Kvalifikátory proměnných

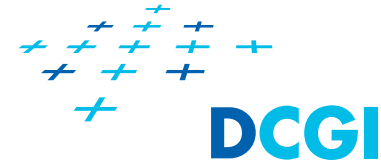

Kvalifikátor uložení v paměti	Význam
in	Vstup atributu (VS), nebo propojení na výstup předchozího bloku (FS - výstup rasterizátoru)
out	Výstupní hodnota shaderu – propojí se s dalším blokem (VS s rasterizátorem, FS s blokem testů)
uniform	Hodnota společná více primitivům. Je přístupná ve všech shaderech (VS i FS). Nastavuje ji OpenGL (v C++) před příkazem draw.

- Způsob interpolace hodnot v rasterizátoru se nastavuje interpolačním kvalifikátorem (pro out ve VS a pro in FS):

Interpolační kvalifikátor	význam
smooth	perspektivně správná interpolace hodnot
flat	bez interpolace
noperspective	lineární interpolace

Propojení shaderů navzájem

- Propojení VS a FS (FS dostávají interpolované hodnoty)

Příklad zdroj. kódu vertex shader

```
#version 400
in vec3 VertexPosition;
in vec3 VertexColor;
out vec3 Color;
void main() {
    Color = VertexColor;
    gl_Position = vec4(VertexPosition, 1.0);
}
```

Příklad zdroj. kódu fragment shader

```
#version 400
in vec3 Color;
out vec4 FragColor;
void main() {
    FragColor = vec4(Color, 1.0);
}
```

Jméno a datový typ
musí být stejný

PGR

Připojení atributů = vstupů vertex shaderu

Každá vstupní proměnná vertex shaderu má vlastní celočíselný **index (*location*)**. Ten lze nastavit:

- V OpenGL aplikaci před sestavením shader programu příkazem `glBindAttribLocation()`

```
glBindAttribLocation(programHandle, 0, "VertexPosition");
```

Index (location) atributu

Jméno atributu

- V shaderu pomocí kvalifikátoru layout:

```
layout (location = 0) in vec3 VertexPosition;
```

- Pokud hodnotu indexu (*location*) explicitně nenastavíme, je index vygenerován při sestavení programu automaticky

Připojení atributů = vstupů vertex shaderu

- Pokud je index atributu přiřazen automaticky linkerem při sestavení programu, lze se na jeho hodnotu dotázat příkazem:

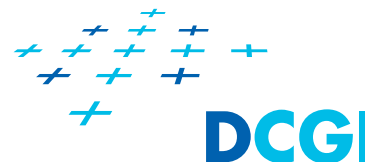
```
glGetAttribLocation(programHandle, “VertexPosition”);
```

vrací index atributu
(=location, typ GLint)

jméno atributu

- Index atributu (*location*) nabývá hodnot
 - 0,1,2,,..., pokud byl atribut ve VS „aktivně“ použit
 - -1 pokud nebyl v textu VS nalezen, nebo v nebyl v shaderu použit a byl proto vypuštěn

Typ datových proměnných

základní datové typy:

- **float, double, bool, int, uint** *stejně jako v jazyce C*

vektory s 2, 3 nebo 4 složkami:

- **vec{2,3,4}** *{2,3,4}-složkový vektor s jednoduchou přesností (float)*
- **dvec{2,3,4}** *{2,3,4}-složkový vektor s dvojitou přesností (double)*
- **bvec{2,3,4}** *{2,3,4}-složkový vektor s hodnotami bool*
- **ivec{2,3,4}** *{2,3,4}-složkový vektor s celočíselnými hodnotami*

čtvercové matrice:

- **mat2, dmat2** *matice 2×2 s jednoduchou či dvojnásobnou přesností*
- **mat3, dmat3** *matice 3×3 dtto v pohyblivé řádové čárce*
- **mat4, dmat4** *matice 4×4 dtto*

Deklarace a inicializace proměnných


```
int      a = 2;           // c is initialized with 2
bool     d = true;        // d is true

float b = 2;          // incorrect, no automatic type casting supported
float c = float(a);       // correct. c is 2.0

vec3 f;                   // declaring f as a vec3
vec3 g = vec3(1.0, 2.0, 3.0);
mat4 m = mat4(1.0)        // initializing the diagonal of the matrix with 1.0
mat2 k = mat2(1.0,0.0,1.0,0.0); // all elements are specified

float frequencies[3] = float[](3.4, 4.2, 5.0); // initialize array of floats

struct dirLight {         // type definition
    vec3 direction;
    vec3 color;
};

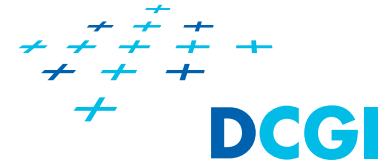
dirlight d1;
dirlight d2 = dirlight(vec3(1.0,1.0,0.0),vec3(0.8,0.8,0.4)); // structure initialization
```

Přístup ke složkám vektorových proměnných


```
vec3 pos = vec3(1.0, 2.0, 3.0);
float f = 1.2;    double c = 2.0LF; // float and double constants
pos.x             // is legal, the same as pos.r
pos.xy            // is legal, the same as pos.rg
pos.w             // is illegal
f.x               // is legal, the same as f.r or f.s
f.y               // is illegal
const int L = pos.length();           // number of components in vector
// the order of the components can be different to swizzle them, or replicated
vec3 swiz = pos.zyx;                  // swizzled = (3.0, 2.0, 1.0)
vec4 dup = pos.xxyy;                  // duplicated = (1.0, 1.0, 2.0, 2.0)
vec4 dup = f.xxxx;                    // duplicated = (1.2, 1.2, 1.2, 1.2)
// accessing matrix components
mat4 m;
m[1] = vec4(2.0);                     // sets the second column to all 2.0
m[2][3] = 2.0;                        // sets the 4th element of the third column to 2.0
```


Vestavěné funkce v GLSL

trigonometrické funkce

- radians(), degrees(), sin(), cos(), atan(), ...

exponenciální funkce

- pow(), exp(), log(), sqrt(), ...

geometrické funkce pro vektory

- **dot()**, **cross()**, length(), **normalize()**, reflect() ...

maticové funkce

- **transpose()**, determinant(), inverse()

funkce pracující s vektory relačně po složkách:

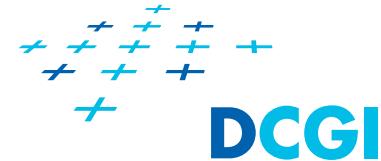
- bvec equal(vec x, vec y), bvec greaterThan(vec x, vec y)

běžné algebraické funkce

- abs(), floor(), min(), max(), **mix()**, ...

PGR

Uživatelské funkce v rámci shaderu

- Definice funkce může být přetížena pokud jsou parametry funkce rozdílné
- Chování rekurzivních funkcí není definováno

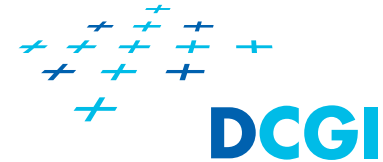
Uživatelsky
definovaná
funkce s
identifikátorem
funkce12

Vestavěná výstupní
proměnná
(prefix gl_)

```
in vec3 VertexPosition;  
in float VertexStartTime;  
out float Transp;  
uniform float ParticleLifetime;  
  
void funkce12(float Time) {  
    float age = Time - VertexStartTime;  
    Transp = 0.0;  
    if(Time >= VertexStartTime)  
        Transp = 1.0 - age / ParticleLifetime;  
    gl_Position = MVP * vec4(VertexPosition, 1.0);  
}
```

PGR

Příště

- Předávání dat z aplikace a mezi shadery

Zajímavé odkazy

- David Wolff: ***OpenGL 4.0 Shading Language Cookbook***. Packt Publishing, 2011, ISBN 978-1-849514-76-7.
- Richard S. Wright, Nicholas Haemel, Graham Sellers, Benjamin Lipchak: ***OpenGL SuperBible: Comprehensive Tutorial and Reference***. 5th ed., Addison-Wesley Professional, 2010, ISBN 0-321-71261-7.
- Ed Angel, Dave Shreiner: *An Introduction to Modern OpenGL Programming*, SIGGRAPH 2011 tutorial, <http://www.daveshreiner.com/SIGGRAPH/s11/Modern-OpenGL.pptx>
- Joe Groff. *An intro to modern OpenGL*. Updated July 14, 2010
<http://duriansoftware.com/joe/An-intro-to-modern-OpenGL.-Table-of-Contents.html>
- Vertex Array Object na OpenGL Wiki:
<http://www.opengl.org/wiki/Vao>
- Vertex Specification na OpenGL Wiki:
http://www.opengl.org/wiki/Vertex_Specification